

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
3 Нью Йорк (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 168.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК.

П'ЯТНИЦЯ, 1-го СЕРПНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

Jersey City and New York.

FRIDAY, AUGUST 1, 1980

No. 168.

VOL. LXXXVII.

Відновлюються дебати довкола закладників

Тегран, Іран. — Сліпа вулиця, в яку іранські чинники заманювали справу американських закладників і всі комплікації, які виникли довкола неї, внесли можливість всіляке її логічне обговорення. Хоч яка це болюча проблема для американського уряду, але це більша пекуча, а навіть загрозлива є вона для сучасного іранського режиму. Використовуючи часткове упорядкування справ парламенту, іранські чинники почали дебатовати на що тему.

Ці дебати в зовсім початковій стадії і вони виявляють комплексну несподіваність і несподіваність найвищих достойників сучасного іранського режиму в питаннях дипломатії, обов'язків дипломатичної служби, міжнародних норм і законів, але саме їхнє започаткування може бути кроком, хай і дуже маленьким, вперед. Аятолла Хомейні своїм рішенням передати справу закладників парламенту створив таку трудну ситуацію, з якої не легко знайти вихід. Парламент вибрав свого президента аятоллу Гахемі Рафсанджани, але це ще далеко до перетворення його в таке тіло, яке могло б винести без трudu рішення. Заки парламент перейде до справи закладників він мусить це затвердити прем'єра іранського уряду. Кандидат президента Абольгасана Бані-Садра, командант поліції Мостафа Мір-Салім викликав застереження з боку іранського ісламського крила, мовляв, він недостатньо віруючий могоммеданін.

Предсідник парламенту Рафсанджани публічно заявив, що смерть шаха зовсім змінила справу закладників та що парламент, піч не над нею дискусію наступного тижня". Інший аятолла, не менше впливовий член крайнього ісламського крила Гаятолла Могоадіат висловився, що парламент напевно приступить до дискусії над тією справою не раніше, як за місяць. Одні аятолли і інші привадили особі є за тим, щоб усіх закладників судили. Одні за тим, щоб судити тільки деяких з них, ще інші, щоб розв'язувати цілу проблему без суду. Ті, які обстоюють потребу суду, ще ані разу не висловилися, за що закладників мали б судити і згідно з яким законом. Чи тим, які обов'язували у часі виконання обов'язків ними, чи тим, що його завели тепер. Якщо те друге, то на підставі чого будувати цілу справу ретроактивно. Це тільки початок процедуральних проблем. Однак їх виникне не значно більше, якщо б справді дійшло до суду.

Група 187 американських конгресменів вислала листа до іранського парламенту з вимогою негайно приступити до розв'язки справи закладників, який, однак, зустрівся з негативною реакцією деяких іранських депутатів. Лист цей, датований 2-го липня, був переданий швейцарськими дипломатами.

Поширюється боротьба між арабами в Лівані

Бейрут, Ліван. — Після похорону голови Ліванської пресової асоціації Ріяда Тага не наступило опам'янання й успокоєння, як це загалом сподівалися, але прийшло до нових ударів і вбивств. Цим разом терористи шістьох бойової організації, яка підтримує зв'язок з Іраном, вбили секретаря соціалістичної партії Баат, яка пов'язана з Іраном. Одночасно бойові обидвох груп почали серію нападів на домівки й осередки своїх ворогів.

Муса Шаба, секретар партії Баат і його шофер загинули від кулеметної серії по дорозі на леговище в Бейруті. Незадовго після отримання вістки про його смерть виступили бойові соціалістів проти шістьох станиць Командування шіїтів вида-

ло наказ мобілізації своїх збройних сил. Сирійські окупаційні відділи інтерв'ювали, щоб припинити боротьбу. Боротьба між тими ворогуючими групами протягом минулого місяця потягнула за собою принаймні десять вбитих і значно більше число ранених.

Побіч тих ворогуючих груп дала про себе знати нова бойова арабська формация, а саме "Відділ Арефа аль Басрі". Аль Басрі — це прізвище видатного іракського діяча, якого недавно наказ іракського уряду розстріляно. Новосформована бойова група розпочала свою діяльність бомбовими замахом на іракську амбасаду в Абу Дабі, в якій загинув другий секретар тієї амбасаді Гусам Мохаммед

Постають нові ускладнення на Близькому Сході

Нью Йорк, Н.Й. — Генеральний секретар ООН Курт Вальдгайм у своїй промові на бенкеті, влаштованому Арабською лігою, виїшов поза дотеперішні заяви й висловився за самостійності державою для палестинських арабів. Парламент Ізраїля є напередодні прийняття закону про перенесення столиці з Тель Авіву до Єрусалиму. Більшість арабських країн і надалі відмовляється визнати за Ізраїлем право на екзистенцію.

Генеральний секретар ООН Вальдгайм завжди обстоював право палестинських арабів на самовизначення, але дотепер ніколи він не сформулював цього, як право на палестинську державу. На бенкеті Арабської Ліги в Нью Йорку він пішов далі і сказав: "палестинці мають право на самовизначення включно з державністю". Проти того виступило представництво Ізраїля в ООН, а ізраїльські чинники закинули Вальдгайму, що таким способом він приготується до

висунення своєї кандидатури атре на пост генерального секретаря ООН.

До дальшого загострення відносин спричиниться великою мірою закон про повне і беззастережне включення Єрусалиму в Ізраїль та перенесення до східного Єрусалиму всіх урядових установ. Східний Єрусалим до війни 1967 року був частиною королівства Йорданії, а досі був формально під ізраїльською окупацією. Арабські країни загрозили, що у випадку примінення того закону вони застерігають за собою право вжити силу, а Єгипет не виключає цілковитого зрівняння переговорів, які з великими надіями почалися в Кемпі Дейвілі.

Власне ця остання можливість стурбувала Уряд ЗСА і державний секретар Едмунд Маскі відвідував на нараді кабінету, а описливо урядові чинники в Вашінгтоні передали своє застереження до відома уряду Ізраїля і до публічного відомома.

Канада стоїть перед дальшими труднощами

Оттава, Канада. — Після відхилення небезпеки для цілості Канади з боку квебекських сепаратистів у референдумі 20-го травня ц.р. виникли великі труднощі для спаяності Канади з боку деяких західних провінцій, у яких переважає англосаксонський елемент. Коли квебекським французам шло про духову і політичну суверенність, Альберті Саскв'яні і Бритиський Колумбій йдуться про збереження своїх економічних прерогатив, про виключне диспонування багатствами своїх провінцій та про далекоїдучі обмеження центральної влади в Оттаві, столиці Канади. Федеральний прем'єр П'єр Трудо рідше обстоює спаяність Канади і наголошує загальноканадські прерогативи уряду.

Дотепер відбулися три великі наради провінційних і федеральних чинників у Монреалі, Торонто й Ванкувері, але вони не дали потрібного для згладжування і схвалення нової конституції узгодження. Незважаючи

на заяву прем'єра Трудо, що, коли не дійде до узгодження з провінційними урядами, він внесе проєкт нової конституції прямо до парламенту, там переведе його схвалення, включно з усіма новими законами. — деякі західні провінції, а зокрема Альберта і П'єр Трудо, не хочуть погодитися на пропозицію Трудо. Трудо вимагає, щоб центральний уряд у Оттаві мав вплив на загальнонаціональні економічні проблеми, щоб були знесені заборони й обмеження для руху осіб, капіталу і лібр між провінціями.

Прем'єр Трудо, який повернувся до влади у наслідок виборів в лютому цього року, зобов'язався перед виборами перевести ухвалу нової канадської конституції, бо Канада дотепер такої конституції не мала, а тільки користувалася як конституцією Бритиським північно-американським актом з 1867 року, наданим ще королевою Великої Британії Вікторією.

Брежнев наголошує детант

Москва. — Леонід Брежнев, президент ССРСР генеральний секретар КПСС, виступив тут з нагоди річниці підписання умов у Гельсінках 1-го серпня 1975-го року.

У відміненні до недавніх погроз під адресою західних країн, а особливо ЗСА та зовсім протилежно до совєтської преси, яка вже від довгого часу брутально нападає на Америку й особисто на президента Джиммі Картера, виступ Брежнев був стриманий і примирливий. Захопивши при допомозі збройної сили Афганістан, Москва таким чином хоче злагодити обурення й засуд совєтської агресії в світі.

У своєму інтерв'ю, а чи радше у відповідях на питання, які йому раніше переслала редакція московської "Правди", Брежнев порівняв Гельсінські угоди до міцної греблі, "яка витримає всі спроби підірвати фундаменти детанту". В перевороті детанту в життя не все буде легко, часто будуть виникати труднощі, будуть, як висловився Брежнев, "припливи й відпливи", але "відступу від детанту немає". Головним завданням є "знайти дорогу для зменшення воєнної загрози".

Всі відповіді Брежнева були виразно спрямовані на те, щоб, з одного боку, заспокоювати й утихомирити західні держави й країни "третього світу", а з другого — розпочати знову тактичний розмови про роззброєння, щоб таким чином приготувати психологічний ґрунт для дальших агресивних потягнень.

ОН вимагають самостійності для палестинських арабів

Нью Йорк, Н.Й. — Спеціальна сесія Генеральної Асамблеї ООН закінчилася у вівторок, 29-го липня, ухваленням резолюції з вимогою державної самостійності для палестинських арабів. За тією резолюцією голосувало 112 держав, проти 7, а 24 втрималося від голосування. Ця чергова перемога арабських країн не матиме конкретного значення, бо Ізраїль заперечив її легальність та заявив своє не підпорядкування будь-якій ухвалі цієї сесії.

Сесію скликали на вимогу арабських країн підтриманих неопределеними країнами та Совєтським блоком. Арабські країни сподівалися, що західноєвропейські держави, які завжди були проти державної самостійності палестинських арабів, цим разом змінять

свою поставу й підтримують її. Однак ті держави не зробили цього, бо арабські внескодавці резолюції не погодилися включити в неї вимогу західноєвропейських держав, щоб сесія акцептувала державу Ізраїля. ЗСА голосувала проти резолюції, а з ними Канада, Гватемала, Норвегія і Домініканська республіка.

В резолюції висловлено думку, що без постанови самостійної палестинської держави не може бути миру в тій частині світу, та поставлено вимогу до уряду Ізраїля звільнити території зайняті у війні 1967 року, починаючи з дня 15-го листопада. На випадок несподіваного звільнення Ізраїля тій вимогою генеральному секретареві ООН доручено скликати нову нараду для перегляду цієї проблеми.

У світі

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ АГЕНСТВО РОЙТЕРА, в Афганістані збунтувалися військові частини у великій військовій базі Газні та деякі частини розкинені в обширі Майдан-Шар. В Газні йдеться про 14-ту дивізію піхоти, яка винищує найновішою зброєю і посідає значне число совєтських та інших ракет для акцій на землі й у повітрі. Вже від довгого часу були підозрілі, що ті частини передавали повстанцям зброю й мілітарні інформації, які уможливили їм бойові операції. Великий наліз совєтських літаків до Афганістану мабуть пов'язаний з бунтами значних частин афганської армії. Інші джерела інформують, що совєтські війська знов заблокували всі доступи до столиці Афганістану Кабулу, а деякі дорозі в глибину країни заповнені військовими конвоями.

В БАКУ, СТОЛИЦІ АЗЕРБАЙДЖАНУ, відбувся судовий процес проти Валерія Мартіросова, якого засуджено на вісім років важких робіт. Як подає газета "Бакинський рабочий", Мартіросов пробував 20-го травня ц.р. захопити літак на трасі Баку-Єреван. Він заатакував стюардессу, однак пасажирів й залога вчасно накинуса на нього й обезброили. З огляду на молодий вік — Мартіросов має 20 років — дотеперішню некаральність, непов'язання з будь-якими дисциплінарними колами та відсутність у нападі пальної зброї, йому присуджено відносно дуже низький вирок, бо за спробу пірвання літака передбачується в СРСР кару смерті.

ПІСЛЯ ДОВГІХ ПЕРЕГОВОРІВ Європейська господарська спільнота заключила торговельний договір з Румунією, який значно виходить поза рамки звичайного торговельного договору. Мав він бути започаткуванням глибокої співпраці Румунії з ЄГС у всіх ділянках життя. З огляду на всесторонній обсяг того договору підписав його теперішній предсідник керівництва західноєвропейського порозуміння і міністер закордонних справ Люксембургу, Гастон Торі, а з румунського боку міністер закордонної торгівлі Корнеліу Буртіка. З приводу підписання того договору Торі відбув довшу конференцію з президентом Румунії Ніколае Чаушеску.

В ГАВАНІ, СТОЛИЦІ КУБИ, починяла самогубством життя міністра культури Арманда Давальоса, яка була керівником великого державного видавництва, 53-річна Гайді Сантамарія Куадрадо. Була вона дуже близьким співробітником Фіделя Кастро від часу, коли той почав політично-революційну діяльність. Вона була одною з двох жінок, які брали участь в нападі на касарні Монкада, чим фактично Фідель Кастро започаткував свою бойову діяльність, що її він після звільнення з тюрми поширив у горах Сієрра Маєстра. Захоплена разом з іншими в часі того невдалого нападу, вона перебула сім місяців у тюрмі, а після звільнення, аж до відходу в гори, займалася підпільною діяльністю в Гавані та інших містах.

ШВАЙЦАРСЬКА ПОЛІЦІЯ ВИДАЛИЛА польського культурного аташе амбасаді в Берні, Єжи Староска за кордон. Причина видалення була шпигунська діяльність Староски. Особливістю цієї його діяльності було те, що вона в основному була звернена проти еміграційних польських й інших угруповань. Є це один з рідких того роду випадків, бо досі державні уряди не при-в'язували аж такої ваги до шпигунської й диверсійної роботи серед політичних емігрантів. У відплату за вида-лення польського дипломата варшавський уряд зажадав відхилення радника швайцарської амбасаді у Варшаві, Рене Паше, заявляючи, що "його діяльність не була згідна з його становищем".

В ЖЕНЕВІ, ШВАЙЦАРІЯ, відбувається продовження конференції Об'єднаних Націй, яка від семи років намагається устояти нові принципи й сфідувати новий "закон морів". В конференції бере участь 163 націй. На нарадах представники 77 слабо розвинених держав висловили застереження під адресою ЗСА за те, що американські технікопромислові фірми займаються розвідкою й експлуатацією морського дна без узгодження з ними. Голова американської делегації на ту конференцію, Елліот Річардсон, висловив їм, що діяльність американських фірм відбувається повністю в рамках обов'язуючих міжнародних законів і на базі устійливого тепер "закону морів", бо вони діють тільки в морських просторах поза територіальними водами усіх країн, або на американських територіальних водах. Американські фірми мають технологію й машини та інструменти для цього.

СУД РОЗГЛЯДАЄ СПРАВУ ЮНАКА З УКРАЇНИ

Володимир Половчак, оточений федеральними урядовцями, в дорозі до суду в Чикаго.

Чикаго, Ілл. Тут відбулася перша сесія суду в справі Володимира Половчака, 12-річного юнака, який відмовляється повертатися зі своїми батьками до СРСР.

Батьки Половчака, як відомо, прибули до цієї країни приблизно півроку тому зі своїми трьома дітьми. Старший сестра Володимира, 17-річна Наталія, має окремий паспорт, що об'єднує її справу: Володимир міг би повернутися до батьків, але не допустив. Судья ствердив фактичний стан, тобто, що Володимир утік з дому і як утікачем судя час ним займається.

Після переслухання першого дня в середу, 30-го липня, суддя назначив дальші переслухання на понеділок, 5-го серпня. В цій справі суд виніс після переслухання всіх свідків, перегляду всіх матеріалів і документів та основного роз'яс-лу умови, в якій ця ситуація загострилася.

В Америці

ВІВІВСТВО СКРИПАЧКИ Метрополітальної опери в Нью Йорку Гелени Гайнес привертало до себе щораз більше уваги. Її, мертву, голу й зв'язану з закріпленнями устима, знайдено в четвер, 24-го липня, після того, як вона попереднього вечора зникла в часі театрального антракту вистави тут Берлінського балету, що давав свої гостинні виступи якраз в Нью Йорку. Останній людина, з якою вона розмовляла і яка цю розмову довела до відома поліції, вона сказала, що йде на умовлену зустріч з балетмайстром Валерієм Пановим (російським дисидентом, до речі). Однак перевірка виявила, що вона на зустріч такої не була, ані про таку зустріч не було домовлення. Скрипачку поховано у вівторок, 29-го липня, а поліція пошукує тепер, як свідка, мужчину, що мав з нею бачитися в ліфті, і який не зголосився на заклик поліції допомогти їй у в'язненні тасмичні вбивства. Ця людина — належить до людей тієї раси і її перед тим у будинку опери не бачили.

ДИКІ ОСЛИКИ РОЗПЛОДИЛИСЯ в Гренд Кеїон до такої кількості, що їх почали відповідальні за екологію цього провалля вистрілювати. Це в свою чергу обурило приятелів тварин і вони, зібравши велетенські суми грошей від приватних переважно осіб, розпочали акцію вилучення цих осликів сітками з гелікоптерів, щоб потім роздати їх бажаним громадянам за хатніх тварин. Акція ведеться так успішно, що за долю цих — всіх їх разом з 300 — тварин вже не побоюються.

В МАНГЕТТЕНІ, як з непам'ятних часів знову гніздяться соколи, яких деякі час тут не було, відкопи 20 років тому середняк ДДТ проти шкідливих комах зробив їх майже зникаючим видом птахів. Від отрути ДДТ шкаралучі яєчок цих птахів зробилися такі не витримали, що пташата з них перестали вилуплюватися. Щоб все таки повернути Нью Йорку цього благородного птаха, наукова пташинна дослідницька група з Корнелійського університету виростила чотирьох малих пташат — одного самчика й трьох самок, для експерименту привчити їх до життя в Мангеттені поруч з Центральним парком. Їх приміщено на 17-поверховому будинку, звідки за ними слідкуватимуть. Для цього пристосовано на нижці кожного пташка малесенький транзистор, що вкляе, де вони перебуватимуть. Посадник міста Едвард Кач є ентузіастом і прихильником цієї програми, яка дістала велику популярність поміж мешканцями міста. Сподівається, що птахи тут приживуться і плодитимуться, на превеликий сум голуб'ячого населення, бо голуби, соколи, яструби, коршуни та пудли харчуються.

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім ВШ Передплатникам "Свобода", що з дня 1-го червня ц.р. одержують англомовний "Український Тижневик" тільки ті передплатники, щоденники, які вислали замовлення і належну передплату "Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати "Український Тижневик", але ще не вислали такого замовлення і передплату, помішусмо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати вповноваженому разом з чеком передплати до Адміністрації "Свободи".

Округа УНС Лігай Веллі збагатилася новим Відділом

Содертон, Па. (С.Гавриш). — Був час, що наші земляки — українці мешкали, громадно — геттами в більших містах, де закладали церковні парафії, а в міру з тим творили свої установи і організації. Однак з часом поступово ті великі скупчення почали маліти, а на те склалися різні причини.

Управа нового Відділу УНСОюзу (зліва): Василь Савка — голова Контрольної комісії, Степан Гавриш — старший організатор УНС, мгр Євгенія Цан — секретар, Михайло Хром'як — голова, Донна Кушнір — касирі Ігор Цан — заступник секретаря. Бракус на фотографії Енн Флак і Миколи Моканика — члени Контрольної комісії.

різними установами. Пліч-о-пліч з цим у тих скупченнях — молодих громадах — почали свою працю і Братські Союзи, де постали нові Відділи.

Виходячи з того заложення, що в околицях Лендсдейл, Квейкертан, де іють українські католицькі па-

(Закінчення на стор. 6-й)

ПЕРША РІЧНА ПОДОРОЖ ОКЕАНОМ СОЮЗОВЦІВ БУЛА КАЗКОВИМ УСПІХОМ

Сімдесят дев'ять членів Українського Народного Союзу, залишивши на березі всі свої гризоти - особисті й загально-громадські, відплили на кораблі С.С. Роттердам на одностижневу морську прогулянку, щоб відпочити, відпружитися, набратися енергії й радості для праці, яка чекає вдома на кожного при поверненні так чи інакше. Прогулянка океаном до Бермудів розпочалася після обіду в суботу 24-го травня з порту в Нью-Йорку, куди всі "мореплавці" мали повернутися рівно через тиждень. Коли корабель відчалив від пристані, ми пропливали повз Українську Будівлю УНСОюзу, пливучи на південь, а Будівля гордо й гідно височила напроти Мангеттену на Нюджерському боці. Не без великих і глибоких гордошми ми - члени Українського Народного Союзу, споглядали на цей будинок, що говорить дуже багато до кожного слова українського серця в Америці. Неподальк було видно великий годинник фабрики Колгейт, що є також межовим знаком для подорожуючих Нюйоркської гавані. За ним відразу стоїть колишня оселя "Свободи" і УНСОюзу, що з нею пов'язані довгі десятиріччя подвижницької праці наших піонерів - перших українських емігрантів, організаторів нашого життя в Америці. Далі немов заворочені хвилиною й сподіваннями мандрівки, притишено дивилися, як начебто повз нас пропливали і Статуя Свободи, і Статтен-острів, і Варазано-міст, і наеші нашою зорі відкривали широчінь Нюйоркської затоки. Й ось — безмежжя самого Атлантику. Замирялися й медитативні настрій не тривали довго, бо мусили поступитися почуттям, які домінували від самого початку і до кінця мандрівки: веселості, братерству й доброзичливості, бо це і було головною метою уважно запланованої подорожі — зблизитися поміж собою членами великої Союзової родини, крім відпочинку, розваги й шукання нових вражень і пригод, та здобути фонди на стипендіальну програму УНСОюзу.

На кораблі, який швидко став нашим малим українським світом, від першого дня й до кінця мандрівки скрізь можна було чути українське слово і українську пісню, бо ми були найчисленнішою групою серед приблизно 1200 гостей-подорожніх і 580 членів залоги корабля. Багато з цих людей незабаром стали нашими товаришами розваги й навчилися співати українське "Многая Літа" на багатьох мовах і варіаціях. І приходить на думку ще й цей аспект корисності такої мандрівки, не зважаючи на те, що скептикам такі "фривольності" були б не до смаку, — лишати добре враження й на тих, неукраїнцях, хто нас оточує. Звичайно на таких поїздках не можна обійти мовчанкою кулінарій, яка стоїть не на останньому місці і на кораблі С.С. Роттердам: тут наш провідник Андрій Кейбіда "недописав", так би мовити, бо не попередив нас про столи, що будуть утінатися під вагою найкращіших страв. Маючи таке "попередження" — треба було багатьом із нас добре поспостити перед подорожжю, щоб не потерпати за наші "ліни". Це згодом стало частим жартом поміж подорожніми й притокою для жартівливих налягань, підтримуваних збільшення ваги і кількості інчів. Втриматися ж від цих епікурейських бенкетів просто не було сили, так принально манили нас до себе всі вишукані страви, ви-

Сьогодні — прощай Нью-Йорк і Джерзі Сіті! Ідемо туди, де вічне літо цвіте, як Божий рай, нехай тільки на один-однісінький тиждень... На тлі нюджерського берега, вже на борті С.С. Роттердама, група безжурних союзовців зліва: Мирослав Мак, панство Козуляки, Володимир Клавнік, панство Фліс, Стелла й Іоганна Клавнік, Андрій Лесів і Катря Козуляк.

багато приготували знамениті корабельні кухарки. А добре витреновані й чемні індонезійські-кельнери заповідливо припрошували до чаювання і зривалися з місць на помах нашої мизинного пальця, в догоду кожному капризові гостя.

Якщо була охота, можна було замовляти "бенкет-пир" з шістнадцяти страв! Але повірити цьому — в що якість, кількість і частоту — може, мабуть, лише той, хто їздив з нами ці подорожі, щоб переконатися! І це вже без жарту: після 16-ти страв за півтори години можна було розпочинати все з початку в тій же ідальні — Ля Фонтейн рум. Якщо хто "дав хука", тобто записався, дав промах, то тоді в іншій залі для споживання страв, у т. зв. "Лідо", можна було знайти добрий буфет з усім, що лиш душа б бажала, і в годинах найбільш догінних для кожного подорожнього: чи зранку, чи по обіді, чи по вечері, і тоді аж до години першої ночі. Вибір і тут страв і потрав був необмежений, на превелику тривогу тих з нас — а їх було багато — які такі тримають дієту, і під кінець подорожі могли вже тільки споживати овочі і пити чай: "вміли, кумшо, готувати, та не вміли подавати...". В наших розвагах не було лише "чревоугодіє", бо можна було віддатися спортивним грам і приятельським відносинам — при танцях ніхто не був "квіткою в куті" (wall flower). І тому тут ми від святкували шість шлюбних ювілей, чотири дні народження та ще одну-дві інші річниці. При тому торти наші були не тільки смачні, настрій пречудовий, так що ніхто не рахував того, що ставав у день народження роком старший чи старша. Про програми музичні також потурбувалися на кораблі. Принаймні три оркестри грали не вгаваючи — це в трьох, звичайно, різних залах.

Чи чули ви славнозвісну вестіндську музику, яку вистукували віртуозно ші музики і несподівану полку на залізних бочках? Це відома "сталева оркестра" (Steel Band), що грає згідно з Тринідадською своєю батьківщиною — на різного розміру й по різному настроєним металевим бочкам та частинах таких бочок... з-під оливи! Танці можна було теж вибрати до кольору й до вибору: для молодіших — "Діско", для середніх — модерні танці, для традиціоналістів — відецький розмріяний вальс. Були, очевидно, й "серйозні програми", але автор цих рядків виразно не давав їм переваги; хоча справді ніхто не був скридажений. А вже

дійсно насміятися в волю можна було на товариських забавах, що їх організували фахові керівники розваг. До цих належали прерізні "контести" з безліччя причин, переважно гумористичного забарвлення, бож сміх — це здоров'я! Між українками не бракувало переможців, коли відбувся контест на найпринадніші уста: вродлива пані Катерина виграла беззастережно серед восьми сот контестанток: все це жіноцтво мало припечатати на паперову серветку відтиск своїх уст. Судді визначили з тих усіх візирів — найпринадніші! Якщо були такі серед присутніх "кавалерів", що бажали б переконатися про правдивість осуду суддів на практиці, то муж гарної пані Катерини був поруч своєї дружини... Охочі до випробувань перед ним мусили відступити, вишофатися. В інших грах мала успіх панна Іоганна, яка здобула

друге місце в "backgammon'i", а при її вигравшій можна додати, що не будь біля неї такої сили-силенної молодих адораторів — очі в неї не розбігалися б — і вона виграла була б перше місце. У п'ятницю інший вінець чекав на союзовців — виграла першу нагороду на масковому балі за чудесний стрій пані Клавнік.

Погода стояла всі шість днів чарівна: світило сонце — часом немилосердно гріло — й бажали загоріти на сонці — мали його подостатком. Рум'яно-загорілі й розпромінені, ми жартували один з одного, бо хтось із нас раптом посвітлив чубом — волоське вигоріло на сонці, інші, з менше буйними чупринами, а то й зовсім безволосі — попекли свої маківки на-рожево. Навколо ж був синій-синій океан і мінюся він синіми барвами веселки для тих, хто хотів віддатися мріям і спогляданню краси та

Д-р Анна Чопик у товаристві Марії Беднарчик, яка на будь-яких „вишвианих вечеринках" виграла б першу нагороду розкішно вишитою блузкою, прямують на бал.

Під час прийняття в капітана С.С. Роттердама зліва: панство Галчички з Йонкерсу, Н. Й., п-во Кейбіди з Мейплвуду, Н. Дж., д-р Іван Фліс, Стелла Клавнік, Марія Фліс, Андрій Лесів, Володимир Клавнік і Мирослав Мак /сидить на килимі/.

При багатому обіді — зліва: Ванда Максимович; Віра, Наталка й Люба Кушнір; Анна Зеллер і Христина Максимович.

тонув поглядом в океанних загадкових глибинах. Наближалася земля — острови Багами: і Нассау, на якому ми провели суєтні дві дні. Як звичайно буває, туристам треба було пожити сувеніри з подорожі: солом'яні вироби, які виробляються на Тайвані. Шоправда, на користь багамців треба сказати, що вони надають цим імпортованим виробам місцевого кольориту, химерно мережачи їх туземними візерунками, загальним орнаментом. Пам'яткові речі теж носять на собі гумористичні написи, як, наприклад, сорочина з рецензією: "мій батько й мати їздили до Багамів, і все, що мені з цього дісталось — це ця паскудна сорочина", і т. д. Мені нічого більше не залишилося, як купити для себе сорочку "Т-шорт", але моя дружина перегаляла мене, і тепер на мій спідній сорочці пишуться віші слова: "ось іде мій клопіт!" Але були ми і поважні, бо і могутній океан, що нахочував пінністі хвилі, і небо синє над кораблем, і присутність Бога над всім світом відчується у відкритому морі ближче і глибше. Тож на кораблі шоденно відправлялися Служба Божа о 9-й годині ранку. Були і два католицькі священники серед гостей, які погодилися правити як добровольці. Цього вони мабуть і сподівалися, бо захопили зі собою з сучолом всі приписани для Богослуження речі; проте, як тільки закінчували відправи, священників не можна було вже відрізнити від "туземців", тобто нас. Життя на кораблі безжурне і елегантне, грайливе — тому три вечори з одного тижня зобов'язував вечірній стрій. Капітан Роттердаму влаштував два з цих формальних прийнятих, один з них був вечір союзовський. І хоч карітан спонзорував його, то атмосфера на ньому була українська: ми співали всі гуртом настроєні українські пісні, проте апогеем вечора був виступ на сцені трьох сестер з Вотервліту, Н.Й., Віри, Наталки й Любови, які з допомогою пані Дарії проспівали гармонійно кілька українських пісень. Капітанові в пішій уніформі і його членам залоги пісні припали до вподоби — так він нас впевняв — і ми всі фотографувалися для пам'ятки про цей вечір з нашим загартованим морем "морським вовком".

Хоч розклад дня був так впливовий, щоб не дати нікому можливості нудувати й бути самому чи самій, все таки природа манила до себе, і тому, як спадала спека, — якої, зрештою, не відкриту морі й так майже не відчується, — як ховалося сонце за обрій воно заходить тут дуже швидко, як це є в субтропіках і тропіках — ми виходили на палубу на променад. І тут, чи ти молодий, чи старий, не можеш не підпасти під чар південної романтичної ночі. За бортом б'є хвиля, на небі високо — високо яскраві південні зорі, безжурні тіні на палубі й бажання краси й ласки в тремтливому повітрі. Були серед нас такі, що не хотіли піддатися спокусі романтичних прогулянок на палубі, бо поруч якраз — о інша спокуса — буфет "Лідо", про який я вже згадував вище. А в "Лідо" — всі принади для гурманів-епікурей. Вдома ж лікар на декого насварить за прибуті фунти й фунти! Та, дарма, про ті додаткові десять чи кілька надцять будемо журитися згодом. І щоб не забути — для поклонників Вахка було досить спиртних напоїв і не-дорогі: кожний "дрік" за

Філадельфія (І. Сокольний). — В дні 1-го та 21-го травня ц.р. відбулися засідання Головної Екзекутивної Злученого Українського Американського Допомогового Комітету у Філадельфії з обширною програмою нарад.

Після відчитання та прийняття двох останніх протоколів нарад присутні заслухали звіт д-ра О. Білика, президента ЗУАДК-у.

Канцелярія ЗУАДК-у провадила безперебійно біжучу працю, полагалася справи еміграційних аплікацій, вислала признани до-моги емігрантським ро-динам тощо, хоч д-р М. Пенко, еміграційний ре-ферент, довший час був на відпустці на Флориді.

Д-р О. Білик брав участь у нараді Президії Світової Ради Суспільної Служби в Торонто, яка діє під головуванням Зіновія Дуди. Великим успіхом канадської Суспільної Служби є те, що канадський уряд погодився дати українцям 200 місць в еміграційній квоті. Канадська Суспільна Служба радо прийматиме теж аплікації ЗУАДК-у. Отож співпраця між канадською Суспільною Службою і ЗУАДК-ом налагоджена повністю, а редакція Бюлетеня Світової Ради Суспільної Служби СКВУ, видаваного в Торонто, радо міститиме матеріали про працю ЗУАДК-у. Останнього часу в ЗУАДК-у є в процесі пологдження справи оформлення приїзду декількох родин. Деякі родини в Європі, а одна родина уже приїхала до Каліфорнії, також деякі родини одержали допомоги від ЗУАДК-у в сумі по 300 дол. на родину.

В найближчому часі інж. Нестерчук візьде на деякий час до Європи. Екзекутивна ЗУАДК-у уповноважила його як члена Дирекційної Ради перевести контролю діловодства в Мюнхені та

півтора долари. Були й коктейлі, були приватні чаювання по приватних кабінках. Прогібіші на С.С. Роттердамі нема!

Тим же часом слід підвести підсумок нашої подорожі, що була задумана і як засіб привабити фонди для стипендії УНСОюзу, і як зацінення товариських зв'язків поміж учасниками морської прогулянки, щоб ще більше почуватися однією родиною Батька-Союзу. Ми ж бо були звідусіль: з Огайо і з Ілліной, і з Нью-Йорку, і з Нью-Джерсі, і з Массачусетс, з Нью-Мексико, з Пеннсилванії, з Нью-Гемпширу, чи з Брукліну й Лонг-Айленду — але після цієї поїздки відчували себе принаймні близькими сусідами чи навіть своїми. Залишаючи за собою на материк і працю для хліба насущного, і турботу про безліч справ — своїх власних, громадських і політичних, ми зуміли на цій мандрівці відкрити наші серця для братерства і зуміли пізнати одні одних ближче і краще, бо ця морська елегантна подорож дала нам що нагоду, дала можливість. Щоб закріпити її ще краще, ще міцніше — нумо їхати знову, коли мине рік, і візьмим зі собою інших, бо і вони, як ми тепер, не будуть розчаровані з поїздки, зачаровані нею. Користь громадська — матеріальна є стипендія. Користь особиста — наснага для дальшої хосенної праці собі й громаді, бож якому "молодому козакові" не пахне мандрівочка, якщо весна, якщо красна, і з стріх вода капле?... Та й "козаччі" те саме.

Н.Н.

Наради ЗУАДК-у

викінчити справу пологдження усіх справ, зв'язаних зі смертю європейського представника ЗУАДК-у бл. п. Михайла Рудка.

Мгр. А. Мельник наладнав працю європейського представництва ЗУАДК-у. На його рекомендацію Екзекутивний Комітет затвердив таких представників ЗУАДК-у до таких європейських країн: Італія — панове Гарастей і Лосічко; Еспанія — мгр. Я. Тріска; Голляндія — д-р О. Брик; Греція — Каленко; Швайцарія — д-р О. Нижанківський; Данія — П. Балішкий, і Австрія — д-р С. Наклович. Найважливіше на сьогоднішнє завдання перед ЗУАДК-ом та перед його європейським представництвом — розбудувати належно становище ЗУАДК-у у Відні й у Римі. В цих містах скупчуються емігранти із СССР, очікуючи на оформлення виїздових документів.

Стейт-департамент виплачує еміграційним допомогам агенціям по 350 дол. на родину. Досі ЗУАДК не старався ще про ці допомоги, тому що мала кількість родин зверталася за допомогою до ЗУАДК-у.

На виїзд з Європи очікує п'ять українських родин. ЗУАДК пошукує спонзорів для українських родин, яким потрібна перша опіка після приїзду до ЗСА, а також поміч у підшукуванні мешкання та праці для прибулих до ЗСА. Спонзорів прохачеться вислати зголошення до ЗУАДК-у: Юнайтед Юкрейніан Америкен Реліф Коміті, 1321 В. Ліндлей Аве, Філадельфія, Па 19141.

Збірки, організовані ЗУАДК-ом, поступають задовільно.

По 21-ше травня ц.р. ці збірки вносили:

коляда 1979/80 ...	\$ 6.810.00
писанка 1980 р. ...	6.043.00
фонд допомоги родині В. Мороза	10.501.00
фонд допомоги українським політ'язням	10.324.76
фонд правної оборони українців	785.00

ЗУАДК виплачує від часу приїзду місячну допомогу панству Н. і С. Караванським, яким теж були оплачені кошти переїзду до ЗСА, а вони зі своєї сторони призначили усі впливи зі своїх виступів на фонд допомоги

українським політ'язням ЗУАДК-у.

Дуже відрадним явищем є те, що громада має велике зрозуміння і довіря до праці ЗУАДК-у. Про це проречисто свідчать дуже часто пожертви, які впливають до ЗУАДК-у.

Ось що пише в листі до ЗУАДК-у 86-літній емігрант, ветеран української армії з 1918-1920 років Йосиф Кузьмин з Нью-Йорку: "Хоча у мене вже 86 років життя та живу із малої пенсії С. С., але уважаю з дрібних своїх ошадностей дати і мою лепту (200 дол.) для допомоги людям чи їхнім родинам, які там в краю наражають своє життя в боротьбі за вільну державу українського народу, яку ми не змогли оборонити перед 60 роками..."

Цей лист був писаний 5-го лютого ц.р., а вже 31-го травня Бюро ЗУАДК-у одержало новий лист від Йосифа Кузьмина із датком 150 доларів. В цьому листі Й. Кузьмин пише про себе: "З крісом у руках в 1918-1920 я перейшов у боротьбі за Україну усі муки війни і гірких днів полону."

Свої щедри пожертви висилає Й. Кузьмин, бо уважає, що жертвам большевицького терору, що каратяться в таборах смерті Сибіру за оборону української правди, належить від нас реальна допомога.

Знову Пирл Кастер Філіппс, мешканка Нью-Кенсінгтона із Пенсильванії, розподіляючи в заповіді майно своїм рідним, записала суму 10,000 дол. на інститут Петра Могили, а ЗУАДК-ві суму 7,356.66 дол. Покійна в обличчі смерті не забула своїх братів по крові...

В останньому часі помер у Філадельфії багатий нам знаний, скромний і зразковий громадянин бл. п. Іван Марків і залишив у заповіді поважні суми грошей на церковні і світські інституції, а про ЗУАДК теж не забув. Свій дім при Кемек Ст., у Філадельфії разом з умебляванням — вартість біля 15-ти тисяч доларів записав на добродійні цілі ЗУАДК-у.

Звичайно, що усім таким нашим громадянам, які в обличчі смерті пам'ятають про народні установи, належить за життя слава, а після смерті — світла та вічна пам'ять.

Вступайте в члени УНС

КУРАТОРІЯ ФОНДУ
ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОГО СПАДЩИНИ
БОГДАНА КРАВЦЕВА
ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВУ
на видання ТРЬОХ ТОМІВ поетичної і літературної спадщини

БОГДАНА КРАВЦЕВА	
ПЕРШІЙ ТОМ — повна збірка поетичної творчості — вже появився.	
ДРУГІЙ ТОМ — наукові й літературознавчі праці — буде готовий наприкінці квітня, 1980 року	
ТРЕТІЙ ТОМ — вже зредагований і буде виданий до грудня 1980 року	
Ціна	у передплаті — повні
За всі ТРИ ТОМИ	\$35.00 \$45.00
За поодинокі ТОМИ:	
I ТОМ (поетія)	\$15.00
II ТОМ (Наукові і літературознавчі праці)	\$12.00 \$15.00
III ТОМ	\$12.00 \$15.00

ЗАМОВЛЕННЯ

Замовляю:	
Всі три ТОМИ	\$15.00
ПЕРШІЙ ТОМ	\$15.00
ДРУГІЙ ТОМ	\$12.00
ТРЕТІЙ ТОМ	\$12.00

МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ \$
Залучую чеком суму \$
Ім'я і прізвище
Адреса

Чек виставляти на: B. KRAWCIV PUBLISHING FUND
Замовлення, передплату і пожертви вислати
B. KRAWCIV PUBLISHING FUND
c/o Olena M. Diachuk
Ukrainian Nat'l. Ass'n. Inc.
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N. J. 07310

Зенон Чайковський

ЧЕРЕЗ ОКЕАН УКРАЇНЦІ ПРИЇХАЛИ ДО УКРАЇНЦІВ

(Репортаж із концертного туру по Європі чоловічого хору „Прометей” з Філадельфії)

Літак „Бритіш Ейрлайн” плів спокійно над білими хмарами. Та не такими спокійними були думки хористів. Кожний по-своєму переживав виїзд в далеке незнане турне. Доктор Казима питався про кілька разів, зокрема старших хористів, як почуватися, чи не потребують якихсь пігулок. Роман Петик — керівник тури, перераховував хористів, чи, бува, часом кого бракує. Спокійніші дихали члени збіркового комітету. Вони своє кількарічне діло завершили ще у Філадельфії — матеріально забезпечили турне хору. Голова комітету Ігор Кушнір мав свої думи — його чекали поважні солі.

П'ятниця, 16-го травня: перший концерт у нашому турне! Першу частину співали в токсидо. Один одному поправляємо метелики, кожний на свій лад впорядковує своє волосся. Хтось лопотить свої пальці, інший чухає потилицю, а майже кожний з трудом віддилює.

Знаємо свої місця на сцені. Розсувається кurtина. Простора зала українського Клубу вщерть виповнена глядачами. Нас вітають гучні оплески; усмішкою стараємося відповісти. Енергійно, з партитурою в руці виходить Ірця з своєю милою появою викликає бурю оплесків, які знов збільшуються з входом М. Дябога. Зал втихає. Тридцять три пари очей зосереджуються на диригенті. Його очі горять. Підніс руки. Вони легко дрижать. Дав знак аккомпаньаторці. Майстерно виправлені пальці відарили по клавішам фортепіано; з такою ж прихованою енергією „підземних ковалів” С. Людкевича вступив хор: „Як молю, візьмем до рук...” — Вже десь пропала нервовість, тепер-монолог: хор, аккомпаньатор, диригент!... „На золотий вінець” — останній акорд — зала наповнюється оплесками.

І так, твір за твором. Диригент усміхається до нас на сцені; в продовж довгих місяців праці він „видобув” з нас те, що йому було потрібно, а ми знову знаємо, що він від нас хоче.

Дівчатка в народних строях дарували китиці квітів М. Дябогу і Ірці Пелеху, а промовці бажали нам дальших успіхів. Слухачі не хотіли нас випустити зі сцени. Двома наддатками ми швидко викупилися і перший концерт ми закінчили успішно.

Розмовляючи зі знайомими, наші серця наповнювалися гордістю за призначення; В. Луців сказав: „Ви — найбільш захоплюючий український хор, який я чув. Як хтось скаже у Філадельфії, що ви не співаєте, то хай іде малювати верби на біло. Звичайно у себе дома своїх не оцінюють”.

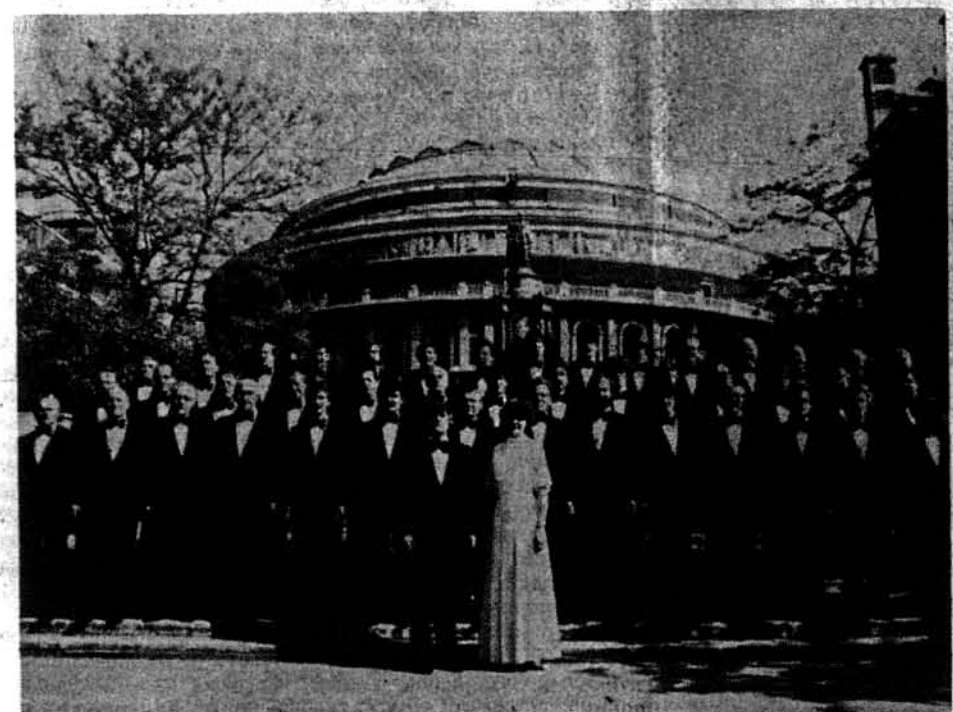
Так, це правда, але у нашому випадку справа маєстись трошки інакше. Наша громада нас оцінила, завдяки їй ми є у Манчестері.

Слідуючого дня, готуючись в дорогу до Брайфорду. Знову збираємося в українському клубі на снідання. За весь час перебування в Манчестері, ми тут харчувалися; при клубі існує кухня, керівником якої є Чуба. Харчі вибавили, а обслуга швидко і дуже ввічлива.

Кілька годин їзди автобусом і нещодавно краєвиду — ми у Брайфорді. Знову приміщуємося в двох готелях, а потім їдемо до українського Центру; в просторій залі рядами уставлені столи, накриті білими скатертями. Над сценою великий напис: Вітаємо хор „Прометей”. Вже біля нас усміхнені жінки, жартуючи, подавали страви. Ах, нема то як українські жінки! Не тільки вміють заохотити, припросити, гарно подати, але найважливіше — смачно приготувати страви.

Немає багато часу, бо о годині 5:30 співаємо наш другий концерт. Історик Голл — це зала спеціально побудована для концертів. „Гусак” входимо на сцену і трьома лавами уставляємося під величезними органами.

Українська громада у Брайфорді менша від манчестерської, частинно заповнена велику концертну залу. В перерві молоді хористи продають платівки, спеціально награні хором „Прометей” ще у Філадельфії. Відповідальним за ту діяльність був Я. Федорчук. Він мав свій спосіб: одна частина хористів у токсидо, зійшовши зі сцени, брала платівки і йшла на коридор; друга частина передягала у народні строї і виходила на сцену. В цей спосіб було доволі часу на розпродаж і всі хо-

Хор „Прометей” біля Принца Альберта Голл в Лондоні, Англія. Посереді знімки диригент Михайло Дябога і аккомпаньаторка Ірина Пелех.

ристи були на час до другої частини концерту.

Перед закінченням нашого виступу ввійшов на сцену з двома дівчатками В. Парфанюк — голова місцевого Відділу СУБ, вітаючи хор і дякуючи нам за гостинний виступ: „Прошу, прийміть від нашої громади з рук цих найменших китиць квітів, які сам Господь сотворив для прикраси найкращого, як вислів нашої глибокої вдячності для вас, за ваші труди, які ми дуже оцінюємо”.

Цілий концерт був професійно награний на магнетофонну плівку, щоб у майбутньому награти на платівку.

Опісля бенкет в українському Центрі. Місцевий хор відспівав нам „Многая літа”, а „Чабани” — джазова оркестра зі солістами, виступили зі своїм репертуаром. Пізно, вночі ми вернулися до своїх готелів.

Неділя, 18-го травня. Приїжджаємо автобусом до Лондону. Частина хористів вигідно приміщується в будинку св. Софії, власність українського Католицького Університету, інші — кілька бльоків далі, в готелі. Кожному, хто говорить голосно, диригент нагадує, щоб шавував голос і по можливості відпочивав, бо у четвертий день концерт.

Присмило було нам дивитися зі сцени, що майже всі сидять місця на залі були зайняті в Кенсінгтон Таун Голл, який вміщає 1,500 осіб. Стоячи пірколом, один одного міг добре бачити; кожний був уважний, кожний старався дати зі себе все, що найкраще, що тільки диригент забажав. Голоси перепліталися зі звуками фортепіано і виповняли простору залу. Гучними оплесками прийняла публіка також дуже мелодійні композиції нашого диригента М. Дябога. Тут в більшості полисувалися солісти: О. Татунчак, 3. Чорнобиль, І. Кушнір та оперовий співак І. Голл.

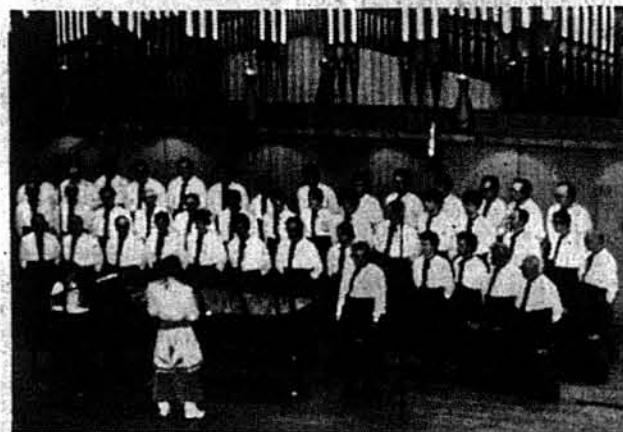
Під час бенкету в українському Центрі балакали з господарями про наш концерт. Дехто підкреслює, що наша програма є дуже поважна, немає „легких речей”.

По вечері виступив привітальну промову І. Равлюк — секретар СУБ, діловий директор головної управи СУБ, генеральний секретар Координаційного Осередку українських Громадських Центральних і Крайових Установ в Європі. Вітаючи всіх гостей, звернувся до хору „Прометей”: „Ми вдячні вам за те, що продовжуєте діалог, які уважали, що через пісню можна вести популяризацію українського життя в світі — це Республіканська Капеля під диригентурою О. Кошиця”.

Годі перерахувати всіх представників різних організацій міста Лондону, що висловлювали пошану до труду своїх друзів з Америки. Голова місцевого Відділу СУБ Дмитрій відмітив: „Прометей не тільки по назві, але й по суті несе вогонь — пісню у світ на славу Україні”.

Причарувати співом голландців у церкві Йозефкерк в Утрехті не легко, бо тут слухачі звикли до чудесного співу місцевого українсько-голландського Візантійського Хору Мирослава Антоновича. Але це було досягнуто! Дівчата всі глядачі піднімалися зі своїх місць, зазначаючи тим свій подив до співу Філадельфійців.

Історик Голл у Брайфорді, Англія, пишається своїми велетенськими органами, на тлі яких тут українці-співаки з Філадельфії чарують слухачів своїм прегарним співом. Сіглет Ігор Кушнір заспівує.

В понеділок маємо „вхідне”. Їдемо автобусом оглядати місто; старий Лондон усміхається до відвідувачів беззубою левині пашою подоланої імперії. Будинки староденні, ніде знаку нових будівель, а знаємо, що під час Другої світової війни місто було цілковито знищене. На допомогу приходили маюстро Луція: „Щоб центр міста не втратив свого первісного вигляду, англійські архітекти відбудували його так, як він був перед війною. Нові будинки побачите подалі від центру”.

Оглядаємо різні місця, відомі вже нам з реклами картин, робимо масу-масену знімок. Зрозуміло, що наша піаністка Ірця всюди є в центрі. Полупудні дехто відпочиває, інші пишуть картки до знайомих, а завзятіші — пішки оглядають закутини Лондону.

Слідуючого дня — вставання о годині третій рано. Погода мінється швидко. Тажкі сиві хмари нависли над містом, похолодніло. Чотири години їзди автобусом до Портсмута, а там пересідаємо на пором-корабель. І знову чотири години плавання морем, і ми опинилися в Шербургу у Франції. Тут перебирає всю владу провідника Ромко Петик, бо В. Луців залишився в Англії, де нами дуже дбайливо опікувався.

Подорожуємо по північ-

фальної арки, а опісля захоплюємося гігантською вежею Ейфеля. В понеділок рано їдемо до Ліюру. Там проводимо півдня, захоплюючись місцевими картинами та старовинною скульптурою (не всі відділи були відкриті). Ввечері їдемо на залізничну станцію, ладуємося в спальні вагони і відїжджаємо до Голландії.

Вечеря різноманітна: їмо те, що хто має. Ще у Франції кожний накупив собі харчів на дорогу; а попливаючи, звичайно, вином, але не найдешевшим, бо дуже квасне. Опісля д-р Казима робить свій обхід, питаючись кожного про здоров'я, чи не потребує якихсь пігулок; декому міряє тиснення крові, а всім — приписує добрий, спокійний сон. Але чи можна з нього скористати, коли в одному малім перерві спить шість співаків.

Пересівши в Роттердамі, приїжджаємо до Утрехту біля 8-ої години ранку. На станції вітають нас представники „Візантійського Хору” і д-р Антонович — організатор і диригент цього хору. Добра кава і тосточка в Голдї Інн впроважують нас у добрий настрій. Двома автобусами їдемо по Утрехті, розглядаємо місто, а в ресторани „Фарма” господарі частують нас надзвичайно смачним полууденком. Відвідавши ще музеї з вагою, на якій важили в середовіччї жінок і, як котра важила менше за 110 фунтів, то її вважали відомою — бо була легка і могла літати на мітлі — і спаливали на вогнищі.

Розміщують нас по приватних хатах співаків „Візантійського Хору”. Привітність і гостинність, як також точність і організованість зустрічають нас на кожному кроці. Точно о восьмій годині вечора починаємо наш концерт у церкві Йозефкерк.

Зі залі, що сполучена з церквою, входимо трійкою головною навою і уставляємося пірколом біля головного престолу. Коло 1,200 глядачів зустрічають нас бурхливими оплесками, як також кожну точку нашої програми. Іхній ентузіазм досяг завершення кантатою К. Стеценка „У недільну, у святую” з баритоновим солом молодого співака І. Кушніра, коли всі глядачі підіймалися зі своїх місць, зазначаючи тим свій подив до нашого співу. Це саме повторилося після фортепіанного солю І. Пелеху, як вона відіграла Другу ралсподію на українські теми М. Лисенка. Перед закінченням концерту донечка д-ра Антоновича з народною строї вручила диригенту і аккомпаньаторці китиці квітів. Добра роздягальня, а там вже Ірця дає волю сльозам радості і невідні з нас долучився до неї.

На жаль, слідуючого дня рано розстаємося з гостинними голландцями. На залізничній станції вони співають нам по-українськи „Многая літа”, і ми відїжджаємо до Амстердаму. Нас остерігають, що тут треба берегтися злодіїв. Це найбільш занепокоїло В. Кибу, бо він є нашим скарбником і носить з великою торбю, повною грошей, і за них відповідає. На щастя, не було жодного випадку, лиш втомлені цілоденною ходою по місті з приємністю увечері розміщуємося в спальному вагоні.

Рано приїжджаємо до Мюнхену; автобус забирає нас до Інтернау „Рідної Школи”, де будемо жити впродовж кількох днів. Відсидівшись так добре поспивавши, їдемо оглядати місто. Центр міста, так як і в Лондоні, відбудований у передвоєнному стилі. Нові будинки з архітектурного боку дуже цікаві, приваблюють очі, а чистота — прямо вражає, зокрема молодих хористів. Пізно пополуноді вертаємося до Інтернау на полууденок і відпочиваємо.

Довідуємося, що товариство „Рідна Школа” купила цей Інтернат в 1971 році, а директором є В.

Леник. Зараз його заступає П. Мозолук, що студіює в Мюнхені. Дівчата, що допомагають у кухні, роблять це зовсім безітересовно, приїхавши з різних країн на студії.

В п'ятницю рано виїжджаємо автобусом на прогулю до Берхтсгадену. Оглядаємо містечко та купуємо подарунки для рідних і знайомих. По дорозі до Кенігзеє робимо собі знімки на тлі гір і здаємо приїжджаємо до колишнього „ДП” табору. Повернувшись до Мюнхену, переїжджаємо і їдемо на молебень Маївку до собору пресвятої Богородиці і св. Апостола Андрія. Отець Дмитришин під час проповіді привітав хор „Прометей”. Згодом переходимо до церковної залі на зустріч з громадином. По дорозі наймолодші хористи завели між собою розмову: „Ти знаєш, що б я собі тепер зів?” — „Ні, не знаю” — відповідає другий. Відповідь: — „Вареників!” Що ж, вже хтось затужив за хатою.

А. Мельник — голова ЦПUE, вітає гостей і представляє головний стіл. Голова хору „Прометей” М. Касян дякує за прийняття; присмило побувати в місці, звідки ми виїхали настало до Америки.

Субота, 31-го травня. Група хористів відвідала установи УВФ, а відтак склали квіти на могилі Степана Бандери на кладовищі у Вальдсфрідгоф. Ввечері — останній концерт нашого турне.

Близько 500 осіб вивели концертну залу „Гохшле фюр Музік”. З тим самим запалом диригує М. Дябога, з тією самою увагою хористи слідувають за його рухами рук, з тією самою увагою Ірина Пелех аккомпанює хором і виконує свої сольові виступи. Врешті одна з останніх пісень „Карпати” І. Шамо, соліст І. Павлічка: „В зелені Карпати лети наша пісню”. Дівчатка дарують квіти, мюнхенська громада прощає нас, закінчилося наше концертне турне.

Довідуємося, що на концерт зїхалися українці з усіх закутків Західної Європи; питали за нашими платівками, але ми вже розпродали їх в Утрехті, а кілька, що залишилися, віддали працівникам Радіо Вільна Європа, що нагнали на магнетофонну плівку наш цілий концерт.

В неділю рано прощаємося з працівниками Інтернау; відїтаємо з мюнхенського летища до Франкфурту, а там пересідаємо на Люфтанзу і покидаємо Німеччину, а згодом і Європу.

Присмило вертатися домі, знаючи, що ми виконали своє завдання по наших спроможностях якнайкраще. Завважи, що, мовляв, наша програма занадто поважна, чи „не традиційна”, „не фольклорна” — наївні. Ми не чули того від голландців, які звикли до поважної музики. А вкінці, більшешанки дозволяють в Україні тільки на фольклор, а кожний прояв піднесення української культури на вищий рівень — нищать нещадно; в світі маємо багато українських хорів; кожний на різному мистецькому рівні і кожний згідно зі своїм уподобанням і по своїх можливостях підбирає собі репертуар. Мистецькі керівники і диригент Михайло Дябога є на правильній дорозі: маючи добрий голосовий склад і знамениту професійну піаністку, підбирає такий репертуар, що його не кожний хор може виконати, а на Україні не дозволяється. Українські композитори не творили і не творять на те, щоб їхні твори лежали на полицях.

З Нью Йорку їдемо автобусом до Філадельфії; дорога тягнеться, протягається. Кожний що раз то більш хвилюється; хтось затужив за дружиною, хтось за матір'ю, батьком, родиною. Минаємо відомі вулиці. Ше мить — і кризь вікна автобуса бачимо наших рідних. На будинку С. Т. „Тризуба” великий напис: Вітаємо хор „Прометей”!

Ми закінчили наше турне, перегорнули ще одну сторінку історії нашого хору і при тім нагоді управа хору „Прометей” дякує українській громаді і під-

Зустріч ПКУС у Гарварді

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — При кінці травня відбулася у Гарвардському університеті п'ята триденна зустріч членів Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС), у якій брало участь майже 50 українських науковців з багатьох країн Америки і Канади. В програмі одинадцяти сесій виголошено 42 доповіді. Відбулися також дискусійні панелі. Українознавчу проблематику розглядало в ділянках історії, літератури, мовознавства, історії Церкви, бібліографії, суспільних, економічних та політичних наук.

В мистецько-розваговій частині на спільному вечірньому прийнятті виступила відома піаністка — Марта Цибик.

Новим головою ПКУС-у обрано проф. Миколу Богатюка.

В часі весняного семестру влаштовано в серії Гарвардських вечірніх семінарів українознавства доповідь д-ра Богдана Витвицького на тему: „Примара голокосту і її тінь на міжкультурних взаємовідносинах”. Доповідач розглянув наслідки нацистських злочинів на відносини між жидівськими українцями. Між присутніми була теж значна кількість жидівських науковців і студентів, між ними — гостя з Єрусалиму д-р Лівія Роткірхен, редакторка „Яд Іахем” дослідних публікацій. Дискусія була жвава, часто напружена.

В березні д-р загостив до УНІГУ керівник бібліотек університету в Гельсінках, Фінляндія, д-р Еско Гаклі. Обговорено низку бібліотечних проблем, зокрема способи, методами та розповсюдження книжок, журналів і документів. Проф. О. Прицак і д-р П. Магочий вшанували гостя на спільній вечірній. Д-р Гаклі добре відомий бібліотечний адміністратор і автор праць з ділянки бібліотечного будівництва.

В п'ятницю, 30-го травня, в Меморіальній каплиці Гарвардського університету о. дек. П. Огірко проголосив екуменічні молитви за опікунів українського друкарського слова. Молитви провели: настоятель Гарвардської церкви о. Джефрі Кейс і отці — д-р М. Гринчишин, д-р М. Войнар, протопрес. о. М. Невмержницький. Ці релігійні зібрання започаткувало відзначення 400-річчя появи друком Острозької Біблії.

Проф. В.Г.Бонд проводив наукову сесію в традиції кожнорічного згадування сл. п. Богдана Кравця — визначного мецената ФКУ. Сесію присвячено цьому року тематичі, пов'язаній з 400-річчям Острозької Біблії. Професор християнської моралі о. П.Гомс виголосив доповідь: „Християнізація, екуменічна традиція і Острозька Біблія”. Проф. Матієсен доповідав на тему: „Як подала Острозька Біблія?”

Сесія і виставка пречинних українських книг і документів, включно з примірником Острозької Біблії з 1580 року, відбулися в приміщеннях Гарвардської бібліотеки Гутона.

Видано друком 22-сторінковий ілюстрований каталог: The Ostroyn Bible, 1580/81-1980/81. A Quadricentennial Exhibition, із вступом проф. о. П.Гомса, замітками проф. Р.Матієсона та прикінченням словом мгр-а Касинця.

Згідно з волею бл.п. Емілі Козарійчук у висліді її заповіту перелано до Гарварду 50,000 доларів на фонд українських студій. З відячності до цієї визначної меценатки за її пожертву й добротність головної екзекутива ФКУ рішила створити спеціальний названий її іменем фонд (фellowship) науковим співробітникам УНІГУ.

В найновішому каталозі видавництва Гарвард Юніверситі Пресс на осінь 1980 р. згадується вже про нову книжкову появу: 850-сторінкову книгу О. Прицака „Походження Русь”, яка є першим із шести томів фундаментальної праці історика.

Присмило за матеріальну підтримку, яка вможливила хоріві відбутти концертне турне по Європі, а С. Т. „Тризуба” — за безкорисне уживання його залі на проби.

Успішні імпрези СУФА у Відні

Президент Австрійської республіки д-р Рудольф Кірхшлегер і ред. Борис Ямиський.

В травні ц. р. Союз Українських Філателістів Австрії (СУФА) організував дві філателістичні виставки у Відні, які були присвячені 200-річчю річниці смерті цесареві Марії Тересі. Перша з тих виставок СУФА відбулася 13-го травня в театрі у віденському імператорському замку Шенбрунн, як рівнож з приводу відкриття величезної виставки австрійського федерального уряду "Марія Тереса і її час" в замку Шенбрунн, як рівнож з приводу "періодіки" серії австрійських поштових марок, яка була випущена в честь Марії Тереси.

Вже ввечері 12-го травня, після відкриття виставки "Марія Тереса і її час", д-р Герта Фірнберґ, австрійський федеральний міністер науки, загостила до філателістичної виставки СУФА в театрі замку Шенбрунн, щоб її офіційно відкрити. Вона прийшла в супроводі організатора виставки "Марія Тереса і її час", мистецтвознавця європейського формату, директора віденського музею графіки "Альбертина" проф. д-ра Вальтера Кошацького. В імені СУФА голова ред. Борис Ямиський привітав гостей і пояснював їм філателістичні експонати, а опісля того пані міністер офіційно відкрила виставку СУФА та вписалася в почесну книгу товариства.

Для широкої публіки виставка СУФА була відкрита 13-го травня від год. 8-ої рано до год. 6-ої вечора. В цей день урядова там також спеціальний відділ австрійської державної пошти з 12 урядовими, які відбивали спеціальний двомовний німецько-український штампель за проєктом СУФА, — проєкт штампеля виготовив наш український графік з Відня Ергард Штайнгаген — який зображує монограму цесареві Марії Тересі з обкладинки цінної євангелії, яку свого часу, в 1775 році, Марія Тереса подарувала українській греко-католицькій церкві св. ВМ. Варвари у Відні, яку вона сама також заснувала. Цю євангелію та ще інші експонати з цієї церкви бачимо також на виставці "Марія Тереса і її час", яка відкрита аж до 26-го жовтня цього року.

По закінченні спеціальним двомовним штампелем урядові відбивали штампель "періодіки" до тривартисної серії поштових марок Австрії в честь Марії Тереси. Виставку СУФА в цесарському замку Шенбрунн відвідали тисячі зацікавлених відвідувачів, а також туристи з численних країн світу, які тепер у туристичному сезоні приходять на оглядання замку Шенбрунн.

Філателісти і нефілателісти часом мусили стояти аж у черзі, щоб добитися до відділу австрійської пошти на виставці СУФА. Сотні тисяч листів і поштів з двомовним штампелем із монограмою Марії Тереси в цей день пішли у всі континенти світу.

Вже два дні пізніше, 15-го травня, СУФА організував свою наступну філателістичну виставку у Відні, яка відбулася на полуднево-східному залізничному дворі з нагоди відвіду

Враження із Другого з'їзду колишніх професорів

і учениць гімназії Сестер Василіянок на „Союзівці“

Незвичайно приємним кінцем тижня на чудовій оселі „Союзівці“ були сердечні зустрічі колишніх професорів та учениць, які відбулися в рамках Другого з'їзду гімназії Сестер Василіянок у Львові в днях 7-8 червня, що завершено появою „Пропам'ятної Книги гімназії С. Василіянок“.

Вже в п'ятницю пополуночі почали з'їжджатися колишні гімназистки не тільки з поблизу місцевостей, а і з далекого Колорадо, Флориди, Каліфорнії, з просторів Канади, навіть з Європи-Німеччини та представниці з Австралії. Не забули за наш з'їзд і представниці з України — дві з них — яких з'їзд особливо вітав і це вплинуло на сам вжиток початковий настрій та надало з'їздові особливий духовий лад, затерши кордони, затерши минулі літа, які розділили нас за малими винятками назавжди.

Ділові наради з'їзду почалися в суботу, 7-го червня вранці. З'їзд відкрив святочним словом, яке почала чудовим привітом, пересланним для з'їзду з України, голова ділового комітету Стефанія Бернадина. Коротке змістовне слово доповнює дуже цей привіт. Вона і попросила о. д-ра Богдана Волошина, пароху „Союзівки“, провести Молитву та вшанувати пам'ять професорів і учениць, які відійшли. На передсідника з'їзду попросили м-ра Дору Рак, пресо-референтку ділового комітету, яка добре вивчала з'їзд свого завдання.

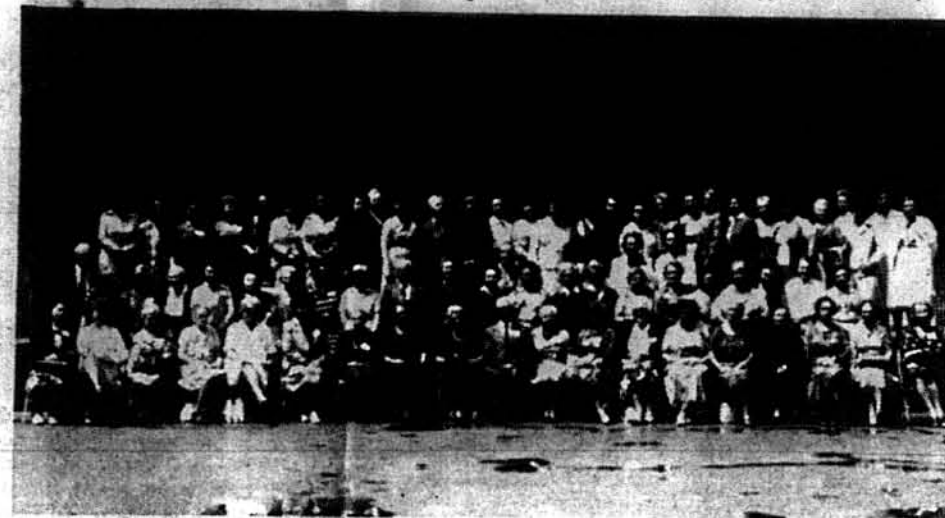
До президії запрошено О. Дзядів, містоголово ділового комітету, на секретарок — д-р Марію Ліницьку-Стець, д-р Рудольфа Кірхшлегера, президент несподівано загостив на виставку СУФА мимо того, що він був дуже зайнятий виборчою кампанією (18-го травня ц. р. в Австрії відбулися вибори президента держави, у яких урядуючий президент д-р Кірхшлегер переміг більшістю 80 відсотків голосів).

Президент Австрії привітав голову СУФА ред. Борис Ямиський, який вручив йому також серію коверт і листівок з двомовними німецько-українськими штампелями австрійської державної пошти.

Як у цесарському замку Шенбрунн, так і на цій виставці СУФА урядова спеціальний відділ австрійської державної пошти, який обштемплював австрійські поштові марки двомовним німецько-українським штампелем, що зображує заперстоу ікону св. ВМ. Варвари з української греко-католицької церкви у Відні, яка обличчям подібна до молоді Марії Тереси.

Слід також додати, що з нагоди його 65-уродин президент австрійської республіки д-р Рудольф Кірхшлегер 9-го квітня запросив український хор церкви св. ВМ. Варвари у Відні до своєї резиденції. Хор під проводом диригента і композитора проф. Андрія Гнатюшина та в присутності папаша укр. греко-католицької церкви св. ВМ. Варвари у Відні о. шамбеляна д-ра Олександра Остагайм-Дзеровича відіслав триєке „Многая Літа“ та ряд українських релігійних і народних пісень. Опісля голова СУФА ред. Борис Ямиський, який очолював делегацію цього товариства (праворуч), вручив президенту Австрії подарунок з першою австрійською поштовою маркою із українською тематикою, яка появилася 30-го листопада 1979 р. і зображує ікону Різдва Христового з української церкви св. ВМ. Варвари у Відні, та двомовні німецько-українські штампелі австрійської державної пошти. Президент д-р Кірхшлегер вписався в почесну книгу СУФА, що і зображує фото, поміщене тут, разом з цим дописом.

Після звітнувальну обрано резолюційну комісію, до якої увійшли: м-р І.Пелен-

Учасники з'їзду гімназії Сестер Василіянок

ська-голова, д-р С.Бережницька, М.Тарнавська, З.Мосійчук і Л.Колесняк. Пропозицію Марти К.Тарнавської призначити 500 дол. на Беатифікаційний Фонд Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, ініціатора, основника і мецената гімназії С.Василіянок, схвалено одностайно.

Після обідньої перерви відбулася дуже цікава літературно-мистецька програма, яку відкрила містоголова м-р Ольга Дзядів, представивши ведучу програму м-р Дору Рак. Цікаву змістовну доповідь пера Ярослави Куліш — Оксани Керч, — яка в останній хвилині була перешкоджена, відчитала добре Марія Горбань. Марія Логза відчитала сердечний привіт від близької товаришки „василіянки“, довголітнього в'язня більшовицького тюрем.

Проф. Д.Карнович цікаво і гарно опрацювала тему „Музика в житті людини“, перекладала в гумористичний спосіб фрагменти з життя в школі та прекрасно, як завжди, відіграла композицію С.Людкевича „Там, де Чорногора“ та композицію Шуберта, не передчуваючи навіть, що саме в тому часі її найдорожчий чоловік відходив у вічність.

Цікаво підійшла до своєї теми „Досягнення учениць гімназії С.Василіянок в Краю і на еміграції“ м-р І.Пеленська, яка в більш загальних статистичних даних представила нам пропозицію, скільки за свій час існування школа видала значних жінок в окремих галузях культури, науки і мистецтва, спинаючись до неї в трагічній долі наших товаришок у Краю. Всім вже відома з попереднього з'їзду яка добра декламаторка Володимир Смик і цим разом завітала своїм вмином, проречити вірш Богдана Лепкого „В Храм св. Юра“, вона єдина була на з'їзді з дружин наших духовників, які в цьому самому часі відсвяткували 50-річчя Богословської Академії і її першого Ректора Патріярха Йосифа Сліпого в Торонто не могли бути з нами. Всі одначе Духовники швидко відгукнулися на наше запрошення, надсилаючи щедрий пожертву на „Книгу“ та привіти і благословення на з'їзд, що було відчитано на бенкеті, який відкрила коротким словом голова ділового комітету, підкреслюючи особливу важливість і

доцільність усяких з'їздів, зустрічей, які звичайно завершують свою діяльність не раз доволі глибокими зібраннями цінних матеріалів для регіональних збірників чи пропам'ятних книг, що буде дуже важливою допомогою для майбутніх істориків.

На ведучу Вечора запрошено товаришів з Торонто Марію Голід, авторку недавно виданої збірки поезії „Чотири пори року“. Ведуча після представлення головної столу попросила о. д-ра Богдана Волошина провести молитву. Він також вітав з'їзд теплими словами признання за незвичайну школу.

Головне слово-привіт виголосила перша абсолювентка і професорка гімназії проф. С.Лев, яка теж в особливий спосіб подякувала діловому комітету. Привіт від останніх випускниць школи вже за більшовицької окупації передала Іванна Бобак, вручивши китицю квітів першій абсолювентці професорові Софії Лев.

Відчитано ряд привітів: перший від Патріярха Кардинала Йосифа, в дальшому від Митрополита і списку півз К.аналії і ЗСА, від чільних організацій і установ. Ці всі привіти будуть подані в додатковому виданні-альбомі.

Відпужуючою точкою були танки, які професійно виконали учні балетної студії Рони Прийм-Богачевської Наталка Лазірко й Андрій Кизик: „Гуцулка“, „Мавка і козак“ та „Заличання“, за що нагороджено виконавиць бурною оплеском. Чудове прибрання сцени датию повстання гімназії і її ліквідації, а в середині пишався рисунком до гімназії, прецизно виконаний донею мистецької референції Тани Богачевської О.Бачинської, що дуже гармонізувало з кольорами сцени та картинками наших мистецтв, які розіграно в часі завіти.

І так „Квіти“ Стефанії Бернадина виграла Осипа Галаревич-Клівлянд: „Жінка і пав“ Едварда Козака припала Дарії Ломницькій з Флориди; „Натюрморт“ Юрія Козака виграла Надія Шехович з Нью Йорку; „Букет“ Яреми Козака доставив Оксана Зінкевич з Торонто; „Натюрморт“ Іванни Ліницької виграла м-р Ірена Пеленська; „Під вечір“ Галини Кузьми — О.Дем'янчук з Парми, Огайо; „Голгофа“ Зенона Онисевича — Марта Галю; „Пейзаж“ Катерини Кричевської-Росанді — Марія Татарська; „На провесні“ Ірини Федішин — Марія Максимець.

Ф.О.

СТРАНКОВИЙ РУХ серед польських робітників розвивається далі. Робітники у великій кількості гуті в Любартові на Люблинщині відкинули пропозицію уряду на десять відсотків підвищення платен. Тоді уряд підніс свою пропозицію ще на додаткових п'ять відсотків і робітники вернулися до праці. Так само урядові чинники запропонували сталеварням і сталелітним та машинобудівним фабрикам у Сталевій Волі підвищити десять відсотків. Переговори між робітниками й адміністрацією тривають далі. Робітничі незадоволення у міжчасі перекинулося на польське село. Селяни зі самостійних селянських господарств заперечували проти фаворизування удержаних сільських господарств коштом приватних і домагалися зрівняння у правах і в трактуванні з боку держави під оглядом постачання добрив, сільськогосподарського знаряддя, сортового збіжжя на засів тощо.

ПОЛЬСЬКІ ДЕРЖАВНІ ЧИННИКИ під натиском міжнародної opinii відбули велику пресову конференцію для закордонної преси. В імені уряду виступив заступник міністерства внутрішньої торгівлі Вішневскі. Він заявив, що державні чинники не можуть відкидати ріднішки на м'ясо з огляду на загальну ситуацію на ринку. Згідно з його інформаціями найбільше достав м'яса буде до Варшави і центральних промислових осередків. М'ясні консерви подорожують на сто відсотків. Державна м'ясо, не вважаючи на нестачу м'яса на власному ринку, вивозити й надалі коло сто тисяч тонн м'яса щорічно за кордон, бо потребує фінансових засобів для обслуговування величезних закордонних боргів. Політична уряд полагав на тому, що для згаданих підвищень ці будуть її переводити вивантаженнями. Він також підтвердив, що страйки вибухли в цілому ряді дотепер таких невідомих промислових осередків, як: Гданськ, Тчев, Влоцлавек, Лодзь, Урсус й інших.

Замість квітів на могилу нашої Дорогої Сестри І Теті

сл. п. Євгенія з Галушинських Кухтин

складено на Патріарший Фонд:

Емілія Дем'янчук з дітьми	\$50.00
Марія Тесля з дочками	\$50.00

В Сороковий день смерті

бл. п.

ІРЕНИ ЗАБОЛОЦЬКОЇ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 7 серпня 1980 р., о год. 7:15 ранку

в українській католицькій церкві

св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Про молитви за спокій душі Покійної просить —

Родина

ПОДЯКА

З ВОЛІ ВСЕВИШНЬОГО попорочено з цим світом, 5-го жовтня 1980 року

св. п.

ІНЖ. ВОЛОДИМИР НЕСТОРОВИЧ

УДАР БУВ СТРАШНИЙ.

Божим чудом живу, і хоч спізнено — пишу подяку.

Клоню голову в доземні поклони вдячності:

БЛАЖЕННИШОМУ ВЛАДИСЛАВУ, МИТРОПОЛИТОВІ,

Української Православної Церкви МСТИСЛАВОВІ, за

зложені співчуття в мому невимовному горю, і ПАСТІРСЬКЕ

БЛАГОСЛОВЕННЯ на майбутнє... Католицькому Прелатові о. ХАРНИ, за зложені співчуття. За похоронні від-

правлення в Детройті: Священослужителям о. ВАСИЛІЯНАМ: о. Ігуменові І. ПОТОЦЬКОМУ, о. Панчухові І. о. С. Соболю. Прот.

Православній Катедри о. Нестору Столярчука. Богом

писаним католицьким Службовим, за зворушливий спів.

Д-рові Іванові СМАЛІВІ, за довголітню, дуже дбайливу,

батьківську опіку, не щадячи ні часу, ні трудов. За присутність

на похоронних відправах і зложені співчуття.

КОНГРЕСОВОМУ КОМІТЕТОВІ, за дуже зворушливі

співчуття. Очолоений Д-ром А. ЖУКОВСЬКИМ, і підписаний: П.

ТАТУХ, Е. ЗАПОРОЖЕЦЬ, М. МУШИНСЬКИЙ, П. СЕЛЕДОК,

О. СЕРАФІН, І. ПОТОЦЬКИЙ, В. КОЛОДІСЬКИЙ, В. ПАЛІЖ.

БЛАГОРОДНИЙ ЮВІЛЕНІЙ ПАРИ, у високому році,

що поминаю головокружний Ювілейної радості, Д-р

МАРУСІ БЕК і Д-рові ІВАНОВІ БЕК, попраливали зложити

прощальний поклін СПОЧИЛОМУ, а мені співчуття.

Т-ВУ ІНЖЕНЕРІВ з ДРУЖИНАМИ, за глибоку

присутність на похоронних відправах. І на трізни, де інж.

КУНИНСЬКИЙ, бачачи прощальний СПОЧИЛОГО КОЛЕГУ

словами: „Відійшла скромна Людина, — формути тх, — що

очолюють найвищі пости“. А. М. ВАЖАНСЬКИЙ, дуже тепло

прощав від мистецького і громадського клубів,

вразовуючи плюси, а які був багатий СПОЧИЛИЙ.

КЛОНЮ ГОЛОВУ В ДОЗЕМНІ ПОКЛОНИ ВДЯЧНОСТІ,

дуже дорогим ДРУЗЬМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЮЧИМ,

ВСІМ РАЗОМ, І КОЖНОМУ ЗОКРЕМА, за присутність на

похоронних відправах, за зложені співчуття особисті, і

поштові, за молитви, за Служби Божі, за пожертви на

ГАРВАРД, і на ПАТІРІАХАТ, і за квіт. ВСІМ, ВСІМ, ВАМ.

ЩОБ ВСЕВИШНІЙ ВІНАГОРОДИВ СТОРНЦЮ...

ГРОМАДСЬКІЙ І ФІНАНСОВІЙ УСТАНОВІ

„САМОПОМІЧ“, Директорів Б. БЛУЙ, за співчуття і

неблагі квіт...

СТОЯЧИ НА ГОРІ, — ОСЯГНА СОНЦЕМ ВСЕМИ,

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ПАМ'ЯТНИК СВ.

АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО, ПІД СПІВ ЦЕРКОВНИХ

ДЗВОНІВ... тепло зустріла з лютими прибуло до

УКРАЇНСЬКОГО ПАНТЕОНУ, СПОЧИТИ НА ВІКИ ТРУНУ,

— покрити вінець кровавий рож. І. сліз.

Настоятель Церкви Прот. Ф. ІСТОЧИН і католицький

МИТРАТ О. СУЛИК, і о. ПАНАСЮК, станули до похоронної

відправи... На високих хорах, семінаристи св. Софії

зворушливим співом ридали разом зі мною... Клуби кадила,

які спіли молитви, уносились високо до Небесного Творця,

щоб прийняв душу СПОЧИЛОГО в оселю, де Всі

Праведники спочивають... Вікни з хорів понеслися

„ПРИЙДІТЬ ДО ОСТАННЬОГО ЦІЛУВАННЯ“ — БОЖЕ,

попаллячи слози жалю, — жалю неутішимого... і по спілі

„ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ“, під спіл дзвонів і семінарств,

„СВЯТІЙ БОЖЕ, СВЯТІЙ КРІПКИЙ“ — труну взяли до

могили... Це була остання відправа і католицький Митрат,

кинувши грудку землі на труну, що поволі спускалася в

могилу — „З землі постав і в землю обернеться“ —

посипалися грудки землі на труну покрити вінець

кровавий рож і сліз...

КЛОНЮ ГОЛОВУ В ДОЗЕМНІ ПОКЛОНИ

ВДЯЧНОСТІ: Священослужителям, за похоронну відправу.

Дуже дорогим ДРУЗЬМ І ДЕЛЕГАТАМ: Письменникам

„СЛОВО“, „Журналист“, „Професіоналіст“. А інженерів

репрезентуватиме свою відданість віддав Спочилиму інж. А.

МІЛІЯНИЧ з ДРУЖИНОЮ.

Відавна ВАМ —

Дружина АННА НЕСТОРОВИЧ

з Родиною МУЖА

come join us

8th ANNUAL Ukrainian arts & crafts festival

St. Joseph's at 940 Ridge Road East • Rochester, New York

ARTISTS/SCRAFTSMEN INVITED TO PARTICIPATE

CONTACT: BONDIAN WENGLOVSKY, 85 SCOTCH LANE,

ROCHESTER, N.Y. 14617 • 716-342-0111

aug. 14 • 15 • 16 • 17

FREE ADMISSION FREE PARKING

Т. ШУМИЛОВИЧА ВІДЗНАЧЕНО ПЕРШОЮ НАГОРОДОЮ

Нью-Йорк, Н. Й. — Поміж понад 20-ма малярами, на виставці СААА, що тривала від 21-го липня до 1-го серпня ц. р., тут у приміщеннях Банку Манфакчурерс Гановер Траст взяв участь мистець Тарас Шумилович, отримавши першу нагороду за картину яка відтворює корабель амери-

канської прибережної сторожі „Гемільтон“. Усі малярі, які взяли участь у виставці, а з ними і Т. Шумилович належать до СААА, цієї дуже активної і продуктивної мистецької організації, яка діє у трьох різних мережах мистецтва: музики, літератури і мистецтва.

Успішна імпреза „Рідної Школи” у Філадельфії

З нагоди матурального іспиту відбулися у Філадельфії бенкет, бал і мистецька програма. Часто буває, що з нагоди якоїсь знаменної події промовець й особа, що його представляє, говорять аж до втоми терпеливої аудиторії, але на імпрезі, про яку звітуємо, говорило сім осіб, але кожне їх слово тривало декілька хвилин, бо вони не забували, що суть не в містражі слова, а в його змісті.

До подробиць обмірковувану імпрезу, що відбулася 14-го червня в аудиторії Сестер Василіанок, відкрив Мирослав Лисобей, голова Батьківського комітету, представляючи ведучого програми ввечора. Ним був Ігор Шуст, голова Товариства опіки над дітьми і молоддю „Рідна Школа”. Презентацію випускників провела Аня Максимович, вступне слово виголосила Марія З. Ожежинська, директор школи; слово від одиннадцятикласників — Ліда Лазор, староста класу; від випускників — Маруся Максимович, староста класу. Слово опікуна матуральної класи виголосив д-р Михайло Білик.

Ми впевнені в тому, що двадцять випускників не раз, не двічі в своєму житті пригадуватимуть вагомі слова директорки М. Ожежинської і свого опікуна

класи д-ра М. Білика, як різножанрову запрошену Гостю Раїси Мороз. Після роздачі дипломів, нагород, що їх уфундували УНСОУ і „Провидіння”, та складення привітів від установ, організацій і товариств відбувся бенкет, а після нього розвагова частина. Атракцією цієї частини був виступ Гуцульського Танцювального Ансамблю із їхніми трістами музикантами.

На особливу увагу заслуговує „Асистентка”, весела сценічна картина Зенона Чайківського, у виконанні учнів старших класів „Рідної Школи”. „Асистентку” режисерував автор.

Зенона Чайківського, колишнього члена Українського театру у Львові, як автора вже віддавна цікавить обсяг школи, тож славне віс його досі сценічні тексти затркують цю тему. Він кладе наголос на формування особистості, розвиток уяви та на емоційну й естетичну вразливість дитини. Йому близькі ці проблеми, тож і в своїх сценічних текстах піднімає розв'язку цих проблем. Знаючи психіку і потреби дитини, як треба жити, до чого стримити, як вартості визнавати, а що відкинути, будучи на цій базі свої мікродеталі.

Як режисер, узагальнюючи мистецький успіх від індивідуальних здібностей виконавців, уміє роздати ролі. Також відзначає потребу переплести текст музично-вокальними вставками. До речі, ці вставки дуже прикрасили „Асистентку”. На його думку, музика в театральній вставі — це не тільки ілюстрація, але інтегрований складник видовища.

Між іншим, у Філадельфії маємо Театральну Студію Молоді під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського. Чи не було б добре, якщо б Зенона Чайківський подумав про постійну дитячу театральну студію, а коли дитина перейшла б у юнацький вік, могла б далі розвивати свої сценічні здібності в Театральній Студії Молоді.

Повертаючись до „Асистентки”, годі зупинитися над кожним персонажем сценічної картини, бо в ній було — Слава Богу! — біля двох десятків діючих осіб, зрештою на це і не дозволяє розмір цієї нотатки. Стержнем тут є тільки, що всі виконавці на чолі з Артемом Гарасимовичем у ролі асистентки були дуже успішними. Артема похвалили публіку не тільки сценічною здібністю, але вродою і шармом. Найбільше веселого настрою, безжурності внесли наймолодші виконавці — брати Євгєн і Адриан і Роман.

„Асистентка” мала великий сценічний успіх, дякуючи Зенонові Чайківському (маємо на увазі текст і режисерію) й учительці зразковій опікуні цього шкільного аматорського гуртка Дарії Шуст.

„Асистентка” викликала спонтанну реакцію і цим впровадила добіру публіку в добрий настрій на балу, який протягнувся далеко поза звичайний час.

Цю випускницьку імпрезу своєю присутністю звеличали: генеральний Вікарій о. д-р Іван Білянич; о. д-р Іван Музичка з Риму; о. митрат Зенон Злочовський; о. радник Василь Головинський; о. Ярослав Шуст, Сестри Василіанки, серед них Сестра Міріам Кляра, президент Менор Джуніор коледжу, і Сестра Богдана, викладач хемії в цьому ж коледжі. Філію УККА представляв її голова проф. д-р Петро Стерчо, а Філію Українського Католицького Університету — її директор д-р Леонід Рудницький. Були також представники наукового і мистецького секторів, літератори, журналісти і відпочивальники установ і багато інших видатних особистостей, яких усіх годі тут перелічити.

Цією імпрезою „Рідна Школа” успішно закінчила 30-річний етап свого існування саме напередодні 100-річчя „Рідної Школи” в Західній Україні, її славного минулого.

З початком шкільного року 1980/81 „Рідна Школа” вступає в першу фазу наближення всіх місцевих шкіл українознавства до з'єднання в одну велику українську школу. Дай Боже! це велике діло здійснити.

Трагічно загинув Ростислав Риндик, внук письменника С. Риндика

На початку липня українською громадою Чикаго потрясла сумна вістка, що в неділю, 29-го червня, внаслідок трагічного автомобільного випадку загинув молодий і надійний її член, бл.п. Ростислав Риндик.

Провівши той день з друзями і знайомими на українській оселі в Равінд Лейку, Ілліной, Ростислав Риндик надвечір повернувся додому з дружиною Лідою. Вирішив їхати іншою ніж звичайно дорогою, оскільки на головному шляху до Чикаго вже довгий час йдуть направи. Біля містечка Лібертівілу, приблизно п'ять миль від оселі, на перехресті двох шляхів інше авто з високою швидкістю наїхало на його малий автомобіль. Коли через кілька хвилин приїхала рятувальна команда, Ростислава Риндика вже не було в живих. Його дружина була важко поранена, має зламаний хребет.

Ростислав Риндик народився 16-го вересня 1948 року в українському таборі в Миттенвальді, Німеччина. Восени 1950 року родина Риндиків переїхала до З'єднаних Штатів, поселившись в Чикаго. Тут в 1951 році, коли Ростикові було всього три роки, помер його батько, математик і нуклеарний фізик Мирослав Риндик.

Дитячі роки Ростислава пройшли в українському сиротинці Сестер Василіанок у Філадельфії. Відтак — студії в семінарії отців Василіанів в Стемфорді, де він в 1966 році закінчив середню школу, а в 1970 — Коледж Св. Василія. У вільний від науки час співав у хорі Катедри Непорочного Зачаття у Філадельфії.

У 1970 році Ростислав Риндик повернувся до Чикаго, де жив у своїх діда-бабуні і діда, визначного українського письменника, сл.п. Степана Риндика. Того ж року зустрів свою майбутню

Бл. п. Ростислав Риндик

ню дружину Ліду Сасвич. Одружилися вони 7-го липня 1974 року. Багато років Ростислав працював для федерального уряду в дільниці охорони здоров'я.

Два роки тому Ростислав Риндик зробив рішення здобути професійний ступінь із притаманною йому наполегливістю взявся до студій фармації. Здавалося, що доля нарешті йому усміхнеться: перший рік Школи фармації Іллінойського університету закінчив з відмінними оцінками, одержав працю по професії в аптеці лікарні Чикагського університету. З дружиною він проживав 7-го липня відзначити шості роковини дня їхнього вінчання, але трагічний випадок перекреслив молоді надії, молоді плани...

Бл.п. Ростислав Риндик осиротів дружину Ліду, матір Олену, брата Мирослава. Болічу втрату відчувають також друзі і знайомі Покійного, які знали і любили його як людину чистого, щирого серця, як людину чесну і життєрадісну, як українського патріота.

Похорон бл.п. Ростислава Риндика відбувся в суботу, 5-го липня, з Катедри Св. О. Миколая в Чикаго на вічний відпочинок на українському цвинтарі Св. Миколая.

Н.Н.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Марійка Матлага з відзначенням закінчила коледж

У середу, 18-го червня ц. р., у стейтовому коледжі у Глессборо, Н. Дж., відбулася градаційна церемонія, в якій узяло участь 5,000 студентів, а поміж ними з високим відзначенням градувала Марійка Матлага, дочка Василя і Софії Матлагів, мешканців Картерету, Н. Дж., здобувши бакалаврат в дільниці адміністрування.

Напротязі чотирьох років свого навчання, Марійка займала різні позиції у шкільній студентській громаді, як ось: була заступником голови цієї громади, ректорським секретарем та редактором газети місцевого студентського коледжу, щорічно була вписана на „Дінс” листу, а також у праву школи помістила її прізвище в книзі „Хто є хто поміж студентами американських університетів і коледжів”. Вона рівнож була відзначена „гама тау сігма”, будучи членом прес-тижового Крайового Почесного Товариства для студентів четвертого року.

Матлага весь час була активна у житті української громади, беручи від найраніших років участь у різних академіях і національних святах, часто на них

Марійка Матлага

виступаючи з різними декламаціями. Вона також належала до церковної дівочої дружини. Марійка закінчила всім клас місцевой Школи Українознавства та добре володіє українською мовою. Кілька років тому вона відвідувала Україну. Вона теж є членом СУМ-А і напротязі 11-ти років брала участь у літніх сумських таборах, відзначаючись прикметами активного члена цієї організації. Не раз вона також переводила свої вакації на Союзівці.

Марійка і її родина є членами 209-го Відділу УНСОУ в Картереті.

Округа УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

го було б обслужити ту околицю.

Новий Відділ заложено і то добрий Відділ. Бо на початок приступило до нього 30 нових членів-основоположників, які купили забезпечення на загальну суму сто тисяч доларів. Відділ одержав порядкове число 46, а патронним Відділу обрано Св. Володимира. Основуючі збори відбули 28-го липня ц.р. у гостинному домі панства Ігоря і мгр Євгенії Цап в Содертоні, Па.

Тут і обрано управу нового Відділу в складі: Михайло Хромак — голова, мгр Євгенія Івасечко-Цап — секретар, Донна Кушнір — касир, Ігор Цап — асистент секретаря. Контрольний комісію очолює Василь Савка, а членами ще обрано Еву Флак і Миколу Моканика.

Коли говорити про заложення нового Відділу, то безперечно признання належить всім членам основоположникам, але за працю у тій дільниці треба дякувати в першу чергу молодій і енергійній секретарці Відділу мгр Євгенії Цап. Треба подивити її ентузіазм при цьому. Вона — вчителька в середній школі, мати двох дітей (доня Романна вже вдало інтерпретувала кожну пісню, скрізь віддаючи специфічний настрій, вкладаючи свою душу у виконання кожної пісні, що були розмаїті під кожним оглядом. Молода півністка Марта Мачай закінчила свої студії гри на фортепіані в Українському Музичному Інституті в Нью Йорку у класі св.п. проф. М.Байлової і їй завдячує свою високу класу.

Брати Лехицькі внесли зі Школи Кобзарського Мистецтва, що її оснував і нею керував тоді о.С.Кіндзеря-Пастухів, велику любов до бандури та досконало опанували гру так, що їхні виступи були і будуть насолодою для слухачів.

І.Дурбак

Храмовий концерт у Гантері

З нагоди храму св. Івана Хрестителя гантерський мейснат і ктитор д-р Іван Макаревич організував концерт в суботу 5-го липня у залі графів 6-й год. вечора. Він відкрив вечір, вітаючи гостей, що заповнили залу.

Солістка сопрано Лариса Магун-Гурин проспівала при фортепіановому супроводі Марти Мачей дві пісні сл.п. Станіслава Людкевича: „Поддай вістонуку” та „Піду-втечу”, чим внесла відповідний настрій і поклонила слухачів.

Два брати бандуристи — Володимир і Іван Лехицькі відіграли „Запорозький марш” Гр.Кітасого, „Пісню туги” о. С.Кіндзеря-Пастухова, потім проспівали при власному супроводі „Не співайте мені цієї пісні” Д.Січинського та „Ой вербо, вербо” Ст.Людкевича.

Лариса Магун-Гурин при супроводі бандуристів проспівала „Марш повстанців-кіннотчиків”, слова й музику о.С.Кіндзеря-Пастухова та „Виростеш ти, синя” В.Симоненка-Майбороди; при фортепіановому супроводі М.Мачай співачка проспівала „Надбужанську баркаролу” Кос-Анатольського до слів Грицика та „Чом, чом не прийшов”, народну пісню в обробці О.Чижика.

Бандуристи Лехицькі віді-

грали в'язанку українських пісень і аккомпанювали Ларисі Магун-Гурин до народної пісні в обробці Лехицьких „Цвіте терен”. Самі бандуристи проспівали „Осін” Івана Лехицького і „Першу любов”, народну пісню в обробці Лехицьких. Вкінці Лариса Магун-Гурин проспівала пісню Галі з опери „Назар Стодоля” і „Тихесенький вечір” слова В.Самійленка, при фортепіановому супроводі М.Мачай.

Приємно було слухати виступи талановитої молоді співачки, обдарованої таким справжнім українським голосом, що звучав, як чистий метал; до того вона вдало інтерпретувала кожну пісню, скрізь віддаючи специфічний настрій, вкладаючи свою душу у виконання кожної пісні, що були розмаїті під кожним оглядом. Молода півністка Марта Мачай закінчила свої студії гри на фортепіані в Українському Музичному Інституті в Нью Йорку у класі св.п. проф. М.Байлової і їй завдячує свою високу класу.

Брати Лехицькі внесли зі Школи Кобзарського Мистецтва, що її оснував і нею керував тоді о.С.Кіндзеря-Пастухів, велику любов до бандури та досконало опанували гру так, що їхні виступи були і будуть насолодою для слухачів.

TEC Inc. — Alsip, Illinois

ВІДКРИТІ ТРИ (3) СЛІДУЮЧІ ПОЗИЦІЇ:

- ПРЕЗИДЕНТ
- ДИРЕКТОР ІНЖЕНЕРНОГО ВІДДІЛУ (Director of Engineering)
- ДИРЕКТОР ЗБУТУ (Director of Marketing)

Вищезгадані позиції є новостворені, у відповідь нашому постійному росту на терені ЗСА і закордоном (Європа, Близький Схід і Південна Америка). Кандидати повинні досконало розуміти модерну технологію у легко-машинобудівельному промислі.

Потрібне, основне знання фінансування, продукції, вміння наглядати над працюючими особами та повинні доказати свою професійну і горожанську зрілість працею в суспільних українських установах. Компанія знаходиться в околиці Чикаго, Іллі.

По дальшій інформації прошу звертатися конфіденційно (312) 389-1454 між 5-6-ою веч.

ІГОР ВИСПОЦЬКИЙ

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-р Лука Луцко:

ВАСИЛЬ СТЕФАНІК

ОПЕРАТОР УКРАЇНСЬКОГО ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

СВОБОДА

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

FARMS & CO. HOMES

NEAR SOYUZIVKA
Modern 3 bdrm ranch home, tiled kitchen, 1 1/2 baths, landscaped level lot. Mountain view, only \$30,000. Terms.
Also: Small 2 bdrm home. Immaculate condition. \$19,000.
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
DIAL: (914) 626-7500

REAL ESTATE

FOR SALE in KERHONKSON:
2 bedroom ranch — \$28,500.00
3 bedroom ranch, fireplace, 2 ac. Reduc. — \$41,500.00
Also, acreage — all sizes.
N. SURAWY — BROKER
(914) 626-3551

BUNGALOW COLONY

FOR SALE
Ellenville, N.Y. 40 units, pool, casino, winter home, warehouse. Private mortgage, low interest.
(914) 647-4880

A. E. SMAL & Co.

REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліси.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мейпелвуді, Ірвінгтоні та всіх доколичних місцевостях.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2588

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуґра ЩИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємось похоронами на цвинтарі в Баянд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J. - NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

New Branch

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

СЛУХАЙТЕ РІДНІ АКОРДИ

УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ
З РАДІОСТАНЦІ WROW — 1330 AM
З НЬО ЙОРКУ КОЖНОЇ НЕДІЛІ
о год. 5:30 по полудні

Увесь ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ ДРУКОМ КНИЖКА

ВОЛОДИМИРА МАКАРА БОЙОВІ ДРУЗИ

ЗБІРКА СПОГАДІВ З ДІЙ ОУН (1929 — 1945)

Том I.

415 сторінок, у твердій оправі

Ціна \$15.00.

Замовлення слати до:

"Svoboda" Book Store

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтвого податку.

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА "THE UKRAINIAN WEEKLY"

Просимо витати, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи”:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Дата

Передплата

річно для членів УНС — \$5.00; для нечленів — \$8.00

Прощу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я і прізвище

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділ Я не є членом УНС

Залучую (чеком ☐ грошовим переказом ☐ моєю річною передплатою ☐

Передплата \$..... Пресовий Фонд \$.....

І. Качмар